

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 141. Ceteri Senatores ad varia supplicia damnati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

batur, atque eo delatus pauca ad populum, uti promiserat, prolocutus duntaxat edixit, quod Evangelii causa, non tanquam latro ad mortem duceretur. His dictis, ipse se veste exuit, & cum in altum attolleretur; aliquoties auditus est hæc verba pronuntiare. „Deus mi, ne me derelinquas, nec ego te derelinquam:„ elisis mox laqueo faucibus corpus in ignem conjicitur die vigesima Decembris. Hunc exitum habuit Annas Burgus, cum triginta, & octo annos vixisset, Rigomagi præcipuo in Arvernensium oppido natus ex honesta, ac locuplete familia, ex qua olim Antonius Burgus Franciæ Cancellarius sub Francisco I. prodiit. Ceterum hujus hæretici supplicium crebras extorquebat lacrimas ex eorum oculis, qui prævidebant, quod illius mors sanguinis in Francia ubertim effundendi dispendio progressu temporis ob hæreticorum seditiones constaret.

§. CXLI.

Ceteri Senatores ad varia supplicia damnati.

Posthæc ceterorum Senatorum causa *Tiuan. l. 6.* dijudicabatur, qui tamen eo facilius sese defendere poterant, quo longe cautius quam Burgus, in Mercuriali, ut vocant, judicio hæresis suæ venenum

Sæc. XVI.
A.C. 1559.

occur-

Sæc. XVI.
A.C. 1559.

occultare satagebant. Hi numero erant quatuor, Eustachius de Porta, Paulus Foxius, Ludovicus Faber, & Antonius Fumeus, quorum primus coram universo Senatu declarare jubebatur, quod superioris Curiae sententiam contra hæreticos latam tanquam juri consonam approbet, eamque omni reverentia acceptet. Alter, eoquod in pœnis discernendis discrimen adhibendum, atque eos, qui rem ipsam in Religionis mysteriis pernegant, gravius, quam illos, qui formam duntaxat, & modum inficiantur, esse puniendos censuisset, itidem omnibus Curiis convocatis declarare jussus est, quod post Eucharistiæ consecrationem forma a materia separari nequeat, hæcque consecratio vera esse haud possit, nisi juxta Romanæ Ecclesiæ formam fiat. Huic sententiæ insuper additum, quod Foxius per integrum annum a Senatu arceretur. Tertius Ludovicus Faber proferebat quasdam corruptelas, quas in Religionem irrepsisse contendebat, atque ad illas penitus extirpandas Synodum, in qua plena esset agendi libertas, esse celebrandam suadebat: quamvis ecquidem hoc consilio nihil magis sanum videri posset, atque de primo articulo omnes etiam Catholici persuasi essent, circa alterum autem caput Henricus

ricus II. & Philippus II. in Cameracensi Sæcul. XVI.
 fœdere convenissent, ut ad dirimenda A.C. 1559.
 Religionis diffidia Oecumenici Concilii
 celebratio impetraretur, nihilominus
 Ludovicus Faber veniam a Deo, Rege, ac
 justitia implorare, & per quinquennium
 a Senatu abstinere jussus est, addita
 quingentarum librarum francicarum
 multa, quæ in pauperes erogandæ forent.
 Denique quartus nomine Antonius Fu-
 meus a suo scelere absolutus nulla ad-
 jecta pœna dimittitur, eo quod Joannes
 Parthenæus Subitiæ Princeps, ac Re-
 ginæ Matri percarus tam impense pro
 eo apud eandem deprecaretur, ut illum
 etiam a judicii severitate eriperet. (*)
 §. CXLII.

(*) Immerito Continuator Fabrum pur-
 gare nititur, falso exponens, quod omnes
 Catholici *abusus in Religionem* irrepsisse falsi
 fuerint, & Synodum talem, qualem Faber,
 atque omnes hæretici tum petebant, celebrari
 ambo Reges decrevisissent: cum vero Conti-
 nuator hæc ex Thuano descripserit, illius
 verba hanc in rem adducere haud inconsul-
 tum erit, ut Lector exin cognoscere queat,
 quam audacter Continuator Scriptorum te-
 stimonia depravare soleat: Itaque Thuanus,
 licet ipse hæreticis semper favere, ac sum-
 mis Pontificibus infensus esse videatur, rem
 tamen majori cum integritate ita enarrat:
Faber